

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 5. 2018 samosoudcem JUDr. Jiřím Hanzelkou,

takto:

Obžalovaný

xxx, narozený xxx v xxx, okres xxx, příslušník VÚ 8129 Libavá, trvale bytem xx,

je vinen, že

dne 9. 9. 2016 kolem 13:30 hod. v Odrách, okr. Nový Jičín, na ul. sídliště Míru 958/1, na parkovišti před Střední pedagogickou školou a Střední zdravotnickou školou svatě Anežky České, uvnitř osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia r.z. xxx po předchozí jím vyvolané slovní rozepři ohledně vydání výše uvedeného osobního motorového vozidla, s nímž zde přijela jeho tehdejší manželka xxx, ze sedadla spolujezdce nejméně třikrát zezadu udeřil do vlasaté části hlavy, svou tehdejší manželku xxx, která seděla na sedadle řidiče, čímž jí způsobil nejméně podvrtnutí krční páteře, přičemž v důsledku tohoto zranění byla omezena v běžném způsobu života do 3.10.2016 s následnou dobou léčení do 24.10.2016,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku.

Podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku **se od potrestání obžalovaného upouští.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená xxx, narozená xxx, trvale bytem xxx a **Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR**, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČO 41197518, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dne 14. 3. 2018 byla podána obžaloba na xxx pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „trestního zákoníku“), kterého se měl dopustit tím, že dne 9. 9. 2016 kolem 13.30 hod. v Odrách, okr. Nový Jičín, na ul. sídliště Míru 958/1, na parkovišti před Střední pedagogickou školou a Střední zdravotnickou školou svaté Anežky České, uvnitř osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia r.z. xxx po předchozí jím vyvolané slovní rozepři ohledně vydání výše uvedeného osobního motorového vozidla, s nímž zde přijela jeho tehdejší manželka xxx, ze sedadla spolujezdce nejméně třikrát zezadu udeřil pěstí do vlasaté části hlavy, zadní strany krku a přilehlé krajiny zad svou tehdejší manželku xxx, která seděla na sedadle řidiče, čímž jí způsobil zhmoždění měkkých pokrývek lebních a měkkých tkání zadní strany krku a přilehlé krajiny zad bez viditelného poranění kožního krytu, podvrtnutí krční páteře a lehký otřes mozku s následnou dobou léčení do 24.10.2016, což v období od 9. 9. 2016 do 11. 9. 2016 vyžadovalo i hospitalizaci na chirurgickém oddělení společnosti Nemocnice Hranice a.s. Rozsudkem ze dne 11. 6.2018 byl obžalovaný xxx uznán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, kterého podle skutkových zjištění soudu I. stupně se měl dopustit tím, že dne 9. 9. 2016 kolem 13.30 hod. v Odrách, okr. Nový Jičín, na ul. sídliště Míru 958/1, na parkovišti před Střední pedagogickou školou a Střední zdravotnickou školou svaté Anežky České, uvnitř osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia r.z. xxx, po předchozí jím vyvolané slovní rozepři ohledně vydání výše uvedeného osobního motorového vozidla, s nímž zde přijela jeho tehdejší manželka xxx, ze sedadla spolujezdce nejméně třikrát zezadu udeřil do vlasaté části hlavy svou tehdejší manželku xxx, která seděla na sedadle řidiče, čímž jí způsobil nejméně podvrtnutí krční páteře, přičemž v důsledku tohoto zranění byla omezena v běžném způsobu života do 3. 10. 2016 s následnou dobou léčení do 24. 10. 2016. Za to byl odsouzen podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku mu výkon trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán zaplatit na náhradu škody způsobené trestným činem poškozené xxx částku 7 940 Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČO 41197518, částku 4 672 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená xxx odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V zákonné lhůtě napadl rozsudek soudu I. stupně odvoláním obžalovaný. Ve zrušujícím usnesení ze dne 5. 9. 2018 krajský soud konstatuje, že fyzický útok ze strany obžalovaného vůči poškozené spočívající nejméně ve třech úderech rukou zezadu do vlasaté části hlavy, byl provedenými důkazy objektivizován. Pokud jde však o následek těchto úderů obžalovaného, odvolací soud konstatuje, že závěry okresního soudu jsou přinejmenším předčasné, a to jednak s ohledem na skutečnost, zda doba omezení v obvyklém způsobu života poškozené v důsledku utrpeného poranění není projevem zveličování subjektivních potíží poškozenou v důsledku vzájemných vztahu, zejména i z pohledu stěžejní odvolací námitky obžalovaného vztahující se k záznamu o preventivní prohlídce poškozené v lékařské dokumentaci čtyři dny po předmětném konfliktu. Krajský soud soudu I. stupně uložil vyslechnout MUDr. Antonína Minaříka k důvodu této preventivní prohlídky a jejímu výstupu, zvážit opětovný výslech poškozené, a pokud vyvstane potřeba, doplnit dokazování o další nezbytné důkazy. Původní a nově provedené důkazy je pak potřeba znovu pečlivě vyhodnotit, zda poškozená v důsledku fyzického napadení utrpěla takové zranění, které má povahu ublížení na zdraví ve smyslu § 146 odst. 1 tr. zákoníku, o kterém rozhodne, případně zranění, které této intenzity nedosahuje, k jehož projednání a rozhodnutí není soud příslušný.
2. Okresní soud při zjištění skutkového stavu věci opětovně vychází z již provedených důkazů učiněných v dřívějších hlavních líčeních a na zjištění učiněná z výpovědí obžalovaného xxx,

poškozené xxx, svědkyně xxx, svědků xxx, xxx, xxx a xxx, ze znaleckého posudku a výpovědi znalce MUDr. Petra Handlose, ze zvukového záznamu telefonického hovoru na tísňovou linku 158, jakož i z listinných důkazů, zejména z propouštěcí zprávy Nemocnice Hranice, odborného vyjádření MUDr. Igora Fargaše a z obsahu spisu 11 C 246/2016 Okresního soudu v Přerově, pro stručnost odkazuje na písemné odůvodnění svého původního rozhodnutí ze dne 11. 6. 2018.

3. Okresní soud u hlavního líčení konaného dne 25. 3. 2019, dne 15. 5. 2019 a dne 29. 5. 2019 vyslechl dle pokynu krajského soudu jako svědka MUDr. Antonína Minaříka, poškozenou xxx, dále vyslechnul svědkyni xxx, svědka xxx a opětovně i svědka xxx. Dokazování doplnil o zdravotnickou dokumentaci z Nemocnice Hranice, novým odborným vyjádřením MUDr. Igora Fargaše, přehledem úhrad zdravotní péče xxx za období od 09/2016 do 12/2017 od Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR a zprávou Nemocnice Hranice k úhradě Schanzova límce. Všechny tyto důkazy měly především vést k objektivizaci povahy ublížení na zdraví, které poškozená dne 9. 9. 2016 utrpěla a doby omezení jejího běžného způsobu života.
4. Z výpovědi MUDr. Antonína Minaříka jako svědka a jím poskytnuté písemné zprávy ze dne 14. 2. 2019 bylo zjištěno, že poškozená xxx jej poprvé navštívila dne 12. 9. 2016, a to s žádostí o registraci v jeho ambulanci. O registraci požádala z důvodu aktuálního bydliště v obci Lukov. Do té doby poškozenou neznal. Poškozená mu předložila propouštěcí zprávu z hospitalizace v Nemocnici Hranice. Zprávu prostudoval a vzhledem k velkému počtu pacientů čekajících na ošetření se s ní dohodl, že celou vstupní prohlídku dokončují následující den. Poškozená mu sdělila, jaké má potíže. Tyto byly zcela identické s potížemi, které měla a byly popsány ve zprávě v propouštěcí den. Při návštěvě ordinace měla nasazený Schanzův límec. Propouštěcí zpráva z hospitalizace se stala přílohou vstupní preventivní prohlídky. Pokud je totiž propouštěcí zpráva z hospitalizace z předešlého dne před vstupní preventivní prohlídkou, pak je obsah této propouštěcí zprávy plně akceptovatelný a je součástí vstupní či jiné preventivní prohlídky. Proto v textu dekompletované vstupní preventivní prohlídky již není toto dále řešeno. Rozhodnutí o její dočasné pracovní neschopnosti bylo vystaveno dne 9. 9. 2016 a bylo ukončeno jeho ambulancí 24. 10. 2016. Doba trvání této dočasné pracovní neschopnosti byla v plném souladu s diagnózou, se kterou byla pacientka propuštěna z hospitalizace. Bylo s ní dojednáno, že bude v klidu, bude brát analgetika podle potřeby a dohodli se, že pátý den po propuštění z nemocnice navštíví traumatologii u Krajské nemocnice Tomáše Bati ve Zlíně. Jeho ordinaci následně navštívila dne 3. 10. 2016, kdy situace už byla výrazně zlepšena. Bylo jí doporučeno po třech týdnech sundat límec a doporučena také rehabilitační cvičení. Schanzův límec je lepší nosit neustále, může se odložit při osobní hygieně. Při návštěvě jeho ordinace měla vždy límec nasazen a dne 3. 10. 2016 jí límec sundal. Považuje za správné, že ve zprávě o vstupní preventivní prohlídce není zmínka o Schanzově límci, neboť v těchto případech postačuje odkaz na přílohu, v daném případě propouštěcí zprávu z Nemocnice Hranice.
5. Z dodatečného výsledku poškozené xxx jako svědkyně bylo zjištěno, že do nemocnice v Hranicích byla přivezena přítelem a jeho spolupracovníkem. Po prezentování svých potíží byla položena na lehátko a převezena do vyšetřovací místnosti. Není schopna uvést, jaké vyšetření přesně absolvovala, ale lékař jí kontroloval oči, prohmatával hlavu, krk, ramena, byla odeslána na rentgen. Poté byla na lehátko převezena na pokoj. Na WC šla v doprovodu. Poněvadž zde ještě zvracela, byla jí přiložena miska. Hned na počátku vyšetření jí byl přiložen límec. Dostala injekce a také kapačky. K užití dostala i léky ve formě tablet. Na pokoji ležela s paní zřejmě xxx z Lipníku nad Bečvou. Mluvily spolu. Když se jí udělalo špatně, tato paní volala sestru. Nemohla se sama posadit v posteli, hned se jí točila hlava, bylo jí na zvracení. Tato paní viděla, že jí není dobře a sama to sdělila zdravotnickému personálu. V neděli při vizitě se dotázala, zda-li by mohla jít domů za dětmi. Chtěli si ji tam však ještě nechat. Poté, co slíbila, že doma nebude sama, že se v péči o ni bude střídat její přítel s matkou, z nemocnice ji pustili. Dostala pokyn hlásit se u svého lékaře, aby byla

pod dohledem. Z nemocnice odjela se svým otcem a recepty si vyzvedla ještě v Hranicích. Byl to neurolog a další léky od bolesti. Po celou dobu hospitalizace a ještě poté měla nasazen límec. Když odjížděla, měla tento límec na sobě s tím, že o délce jeho nošení se má domluvit se svým lékařem, případně s lékařem na odborném pracovišti, kam bude odeslána. V té době byla její ošetřující lékařkou paní doktorka Šlajová z Lipníku nad Bečvou. U ní měla i zdravotní dokumentaci. Vzhledem ke změně bydliště šla požádat o registraci v ordinaci MUDr. Minaříka. Ten ji vyšetřil a přijal do evidence. Docházela k němu na kontroly a byla i na kontrole v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně. V Nemocnici Hranice nahlásila jako svého zaměstnavatele firmu Januška Kompresory z Lukova. Působila tam totiž od pondělí pod dobu 4 dnů. Bohužel neměla podepsanou pracovní smlouvu s tím, že pan xxx neustále neměl čas a řekl, že se to dopíše zpětně. V pátek jela do školy a došlo k předmětné události. Jakmile se pan Januška dozvěděl, co se jí stalo, už jí ve firmě nechtěl. I když nemůže doložit pracovní smlouvu, je všude zachycena na kamerách firmy, viděli ji spoluzaměstnanci, byla v kanceláři u paní účetní. Čtyři dny, které zde odpracovala, nedostala zapláceno. Zdravotní pojištění si platila sama. Když přišla na úřad práce, ještě za trvání nemocenského, řekli jí, že pokud je v pracovní neschopnosti, na úřad práce se přihlásit nemůže. Do evidence úřadu práce byla vzata až kolem 25. 10. 2016, kdy jí byla ukončena pracovní neschopnost. Po dobu pracovní neschopnosti byla zcela bez příjmu. Límec nosila 3 nebo 4 týdny, pak jej postupně začal sundávat MUDr. Minařík, aby začala zapojovat svalstvo. Límec neměnila, měla pouze jeden, nosila jej 24 hodin denně, i s ním spala. Jinak by nevydržela. Pouze na sprchování si jej mohla sundat. Kdyby límec nenosila, krk by jí bolel. Když límec vysadila, její stav se poněkud zhoršil, točila se jí hlava. Pokud neměla hlavu fixovanou a různě se hýbala, např. ve sprše, měla pocity na zvracení, točila se jí hlava a bolelo jí to.

6. Z výpovědi xxx, matky poškozené, jako svědkyně bylo zjištěno, že v pátek měsíce září 2016 jí volal druh její dcery xxx, zdali by se nepostarala o vnoučata, neboť její dcera byla přepadena a zmlácena v Odrách, kde tehdy studovala a obžalovaný jí zde ukradl auto i s taškou. Sděлил jí, že její dcera je hospitalizována v nemocnici. Souhlasila a odjela do Lukova hlídat děti. Zdržela se do neděle večera, kdy se její dcera z nemocnice vrátila. Vypadala hrozně, nemohla sedět, chodit, ležet, po psychické stránce také nebyla v pořádku. Prosila je, aby na ni nemluvili hlasitě. Poradila jí, aby si našla psychologa. Vnučka v pondělí odjela na turistický kurs na celý týden. Chystala jí o víkendu věci. Vnuček chodil do školky, kam jej vodil přítel od dcery, případně jejich kamarádka. Dceru viděla opět za týden. Zdržela se u ní znovu přes víkend. Pomáhala jí s vařením, úklidem. Věnovala se dětem. V neděli večer musela odjet zpět domů, aby mohla v pondělí do práce. Dcera nebyla schopna těchto prací, ležela a byla jako tělo bez duše. Po prvotním ošetření v nemocnici dostala poškozená límec. Když jí řekla, aby límec sundala, odpověděla, že nemůže, protože jí hlava bez límce bolí, s tím límcem je jí lépe. Pokud u ní byla, měla límec nasazený. Zda jej měla i během noci při spaní, to neví. V průběhu pracovní neschopnosti dceři s manželem finančně pomáhali, dali jí k dispozici i automobil.
7. Z dodatečného výsledku svědka xxx bylo zjištěno, že poškozená se do Lukova nastěhovala někdy v půlce prázdnin 2016. V té době bydlel v Lukově v pronajatém bytě. V průběhu měsíce srpna a září se k poškozené postupně nastěhoval. Poté, co poškozenou se svým kolegou převezl do nemocnice v Hranicích, tak při cestě z Hranic volal paní xxx, zdali by se nepostarala o vnuky. Cestou ji vyzvedl a dovezl do Lukova. Tam zůstala matka poškozené až do neděle. V neděli večer otec poškozenou přivezl domů do Lukova. Vzhledem ke vzniklé situaci byl nucen upravit si pracovní dobu. Poškozená nebyla schopna se postarat o sebe ani o děti. Vyzvedávání dětí a vodění do školky realizoval on společně s jejich známou. Po příjezdu z nemocnice poškozená nefungovala normálně. Byla vyjevená, vystrašená, vadilo jí světlo, např. i zapnutá televize. Potřebovala klid a být v polosedu, pololehu na lůžku. Fyzicky se nemohla pořádně hýbat, nezvládala obstarat úklid, vaření a další domácí práce jako např. praní. Tyto práce zajišťoval on s její dcerou Nikolou. Poškozená nebyla schopna prvních 14 dnů vařit. Potřebovala ležet a odpočívat. Jídlo pro ně chystal vždy večer

předchozího dne. Na víkendy jim jezdila pomáhat matka poškozené paní xxx. Poškozené pomáhal dostat se do vany, protože měla problém sama do ní vlézt. S její dcerou jí pomáhal i při samotném mytí. Mohlo to být po dobu snad 10 dnů i více. Na rehabilitace a kontroly u lékařů ji doprovázel. K obvodnímu lékaři chodili pěšky. Měla i nějakou kontrolu ve Zlíně. Na kontroly, ke kterým jezdila, jí zajišťoval řidiče. Jezdilo se na ně autem od rodičů poškozené. Užívala dva až tři druhy prášků. Mazal jí i mastmi od bolesti. Nemohla ležet na rovném, musela mít hodně podloženou páteř, uléhala v pozici polosedu s límcem na krku. S límcem chodila neustále, sundávala jej jen při koupání, což byl ale problém, protože ji to bez límce bolelo. Límec nosila déle než jeden měsíc. I jemné natírání mastí od bolesti ji bolelo. Je pravdou, že v té době navštěvovala i psychologa. Poškozenou spolu s jejími rodiči finančně podporoval. Minulý týden měla poškozená ve schránce šek na peníze od obžalovaného. Zda ho vybrala, neví.

8. Z výpovědi svědka xxx, bratra obžalovaného, bylo zjištěno, že od projednávané události ze dne 9. 9. 2016 viděl svou bývalou švagrovou poškozenou xxx asi ve čtyřech případech a to vždy při příležitosti předávání syna obžalovanému v Lukově, kam někdy svého bratra doprovázel. Bylo tomu tak i 16. 9. 2016, kdy do Lukova přijeli někdy kolem 17:30 hodin. K předání dítěte mělo dojít v 18:00 hodin. Po příjezdu k domku poškozené viděl, jak poškozená na zahrádce pleje. Když je zahlédla, zaběhla rychle do domu. Pak je nechala čekat až do 18:00 hodiny a syna obžalovanému předala. V té době již měla na krku límec. Při pletí záhonu však tento límec nasazený neměla. Snad za 14 dnů se účastnil předávání dítěte znovu, ale zda poškozená měla límec nasazen, to už neví.
9. Nemocnice Hranice a. s. zapůjčila pro účely tohoto trestního řízení soudem zdravotnickou dokumentaci, vyhotovenou v průběhu její hospitalizace v této nemocnici ve dnech 9. - 11. 9. 2016. Konkrétně jde o chorobopis, záznam výkonů hospitalizace, vizitu lékaře, záznam sledování bolesti, sledování vitálních funkcí a stavu nemocného, edukační záznam, plán péče o nemocného a propouštěcí zprávu. Ve zprávě nemocnice se dále uvádí, že zdravotnická pomůcka Schanzův límec byla pro poškozenou použita nová, ze skladu chirurgické ambulance. Po ukončení hospitalizace xxx se poukaz uplatní v lékárně, kde dochází k určité časové prodlevě při vyúčtování její úhrady..
10. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR poskytla soudem požadované vyúčtování zdravotní péče k náhradě, která souvisí s úrazem poškozené xxx ze dne 9. 9. 2016. Pojišťovna poskytla přehled veškerých výkonů, které vykázala zdravotnická zařízení po dobu 1 roku od 9. 9. 2016 k úhradě VZP ČR včetně těch, jejichž výkony nesouvisí s úrazem, ale i vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení mající souvislost s předmětným úrazem. S touto celkovou souhrnnou částkou se zdravotní pojišťovna připojila s nárokem na náhradu škody do trestního řízení. Mimo jiné k proplacení měkkého fixačního límce OR 20B částkou 199,99 Kč došlo dne 29. 9. 2016.
11. Z odborného vyjádření MUDr. Igora Fargaše, znalce pro obor zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví bylo zjištěno, že při jeho vypracování měl soudní znalec k dispozici znalecký posudek soudního lékaře MUDr. Petra Handlose z 12. 7. 2017 a také chorobopis vyhotovený při hospitalizaci xxx v Nemocnici Hranice a výpis ze záznamů v kartě praktického lékaře MUDr. Antonína Minaříka. Závěry, ke kterým ve svém odborném vyjádření dospěl, se výraznějším způsobem neliší od závěrů jeho odborného vyjádření ze dne 6. 1. 2018. V závěrech nového odborného vyjádření zdůrazňuje, že bolesti hlavy, nevolnost, zvracení a závratě bývají přítomny u otřesu mozku i u podvrtnuté krční páteře, ale stejně tak i při pouhém duševním rozpoložení (stres, vypětí) u citlivých osob a rozlišit to řádně nelze, pokud na těle není viditelné poranění. Pokud poškozená skutečně pocítovala brnění levé horní končetiny, jak uvádí sesterský záznam, potom to svědčí o dráždění nervových provazců vystupujících s krční míchy okolo obratlů a mohlo to nastat nejpravděpodobněji otokem tkání okolo uvedených nervů, které

se tak mechanicky dráždily a následkem je brnění končetiny. To ovšem ještě neurčuje, zda to nastalo z podvrtnutí páteře aktivním útokem obžalovaného nebo jen trhnutím hlavou poškozenou při úhybném nebo úlekovém manévru nebo kombinací obojího způsobu. Znalec se přiklání k možnosti existence velmi mírného podvrtnutí krční páteře a mírné poruchy levého trapézového svalu. To prostě vyloučit nelze. Otřes mozku ale nepředpokládá. Jednak nelze prokázat, a jednak popis fyzického napadení poškozené vzhledem k omezenému prostoru kabiny osobního vozidla a vzájemného postavení poškozené a obžalovaného nedovolovaly obžalovanému činit údery do hlavy poškozené tak výrazné, aby otřes mozku nutně musel vzniknout. Nic více než obtíže vycházející z krční páteře nelze u poškozené prokázat. Je nutno mít na paměti, že poškozená měla již od dřívějška na krční páteři chorobné změny, a proto mohla být její krční páteř snadněji zranitelná. Při započtení, resp. odečtení snadnější zranitelnosti poškozené by znalec v rámci soudně lékařské alternativy k in dubio pro reo hodnotil poruchu zdraví poškozené tak, že by při zdravé krční páteři nejpravděpodobněji nedosáhla trvání více než jeden týden, tj. byla by tak malé závažnosti.

12. Okresní soud vyhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu tak, jak byly provedeny v hlavních líčeních před vynesením zrušujícího usnesení odvolacího soudu, tak v hlavních líčeních nařízených po zrušení odsuzujícího rozsudku ze dne 11. 6. 2018. Po vyhodnocení takto provedených důkazů lze stejně jako v rozhodnutí okresního soudu ze dne 11. 6. 2018 dospět k závěru, že jednoznačně prokázáný skutkový děj se dne 9. 9. 2016 odehrál tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku. Důkazní situace se výraznějším způsobem nezměnila ani poté, co okresní soud na základě pokynů krajského soudu dokazování doplnil. Zásadnější změnou je pouze nové stanovisko obžalovaného k projednávané trestné činnosti. V průběhu svého trestního stíhání zahájeného již dne 24. 10. 2017 totiž zásadně změnil postoj ke svému jednání z předmětného dne. Zatímco na počátku trestního řízení rozhodně popíral, že by jakýmkoliv způsobem poškozenou v uvedenou dobu fyzicky napadl, v jeho závěru se již ztotožňuje se svým obhájcem, který v rámci jeho obhajoby nikterak nebrojí proti skutkovému stavu, popsanému v tomto i v prvním odsuzujícím rozsudku okresního soudu. Sám přitom dodává, že si je vědom toho, co se dne 9. 9. 2016 kolem 13:30 hodin v Odrách na parkovišti před Střední pedagogickou školou a Střední zdravotnickou školou svaté Anežky v Odrách stalo. Bylo to od něj dětinské a dnes by podobnou situaci, pokud by nastala, řešil určitě jinak. O změně jeho postoje k vytýkané trestné činnosti svědčí i fakt, že uhradil Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR škodu uplatněnou v rámci tohoto trestního řízení ve výši 4 672 Kč a současně zaplatil i poškozené xxx náhradu škody způsobené projednávanou trestnou činností částku 7 940 Kč. Tato částka byla okresním soudem vyčíslena i odůvodněna v rozsudku ze dne 11. 6. 2018 v rámci adhezního řízení. Provedení obou těchto plateb doložil u hlavního líčení před vynesením rozsudku. Soud má za jednoznačně prokázáno, že obžalovaný dne 9. 9. 2016 přijel autem svých rodičů do Oder, aby získal do svého výhradního užívání od poškozené osobní automobil Škoda Octavia, kterým xxx přijela na vyučování do Střední pedagogické školy svaté Anežky České z 65 km vzdáleného Lukova. Obžalovaný na parkovišti před školou vyčkával příchodu poškozené a poté, co se dostavila, ji vyzval, aby mu vrátila klíče od auta a auto samotné, což poškozená odmítla. Mezi obžalovaným a poškozenou došlo k přetahování o složku s doklady k vozidlu. Následně byla poškozená ze strany obžalovaného opakovanými údery uhozena na rozhraní hlavy a krku. Tento fyzický útok je prokazován nejen výpovědí poškozené, ale je svědecky potvrzován jedinou přítomnou osobou na místě konfliktu, svědkyní xxx. O fyzickém napadení mluví poškozená i bezprostředně poté, co je konflikt ukončen a ona volá na linku 158. Fyzický útok a utrpená poranění jsou objektivizována jak lékařskými zprávami, tak i znaleckým posudkem a odborným vyjádřením. Oproti zraněním popsaným v lékařské dokumentaci a vzhledem k závěrům znaleckého posudku i odborného vyjádření byl ze skutkové věty vypuštěn popis zhmoždění měkkých pokrývek lebních a měkkých tkání zadní strany krku a přilehlé krajiny zad s tím, že příslušné části těla poškozeného byly bez viditelného poranění kožního krytu a prezentované bolesti hlavy mohly být stresového původu nebo propagace podvrtnuté krční páteře

do hlavy. Obdobně byl vypuštěn i lehký otřes mozku, jehož bezpečná diagnóza vyžaduje nález jakéhokoliv poranění kožního krytu hlavy, což u poškozené popsáno nebylo. Toto poranění navíc nebylo objektivizováno následným neurologickým vyšetřením a pak, jak vyplývá i ze závěrů MUDr. Igora Fargaše, popis fyzického napadení poškozeného vzhledem k omezenému prostoru kabiny osobního vozidla a vzájemného postavení poškozené a obžalovaného nedovolovaly obžalovanému činit údery do hlavy poškozené tak výrazné, aby otřes mozku nutně musel vzniknout. Soud tak činí opakovaně závěr, že obžalovaný svým jednáním způsobil poškozené nejméně podvrtnutí krční páteře. Zejména důkazy provedené v hlavních líčeních dne 25. 3. 2019, 15. 5. 2019 a 29. 5. 2019 prokazují, že zmíněné zranění má povahu ublížení na zdraví ve smyslu § 146 odst. 1 tr. zákoníku, a to zejména s ohledem na dobu omezení běžného způsobu života. Následně provedenými důkazy lze dovodit, že nešlo o pouhé subjektivní stesky poškozené xxx. Její omezení běžného způsobu života jsou totiž prokazovány výpověďmi nejen osob blízkých poškozené, ale i výpovědí svědka MUDr. Minaříka. Ten také rovněž vysvětlil, z jakého důvodu se v obsahu zprávy o vstupní preventivní prohlídce neobjevila skutečnost o nasazení Schanzova límce. Vysvětlena byla také pozdější úhrada této zdravotnické pomůcky zdravotní pojišťovnou. Tento závěr soudu nemohlo zvrátit ani tvrzení svědka xxx, který měl na pár okamžiků zahlédnout poškozenou bez nasazeného límce týden po vzniku úrazu, zejména pokud při dalších setkáních si již neuvědomuje, zda límec nasazený měla a také vzhledem k jeho aktuálním vztahům k poškozené a jejímu druhovi. Soud proto jednání obžalovaného opětovně kvalifikuje v souladu s podanou obžalobou jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku.

13. Při úvaze o trestu vycházel soud z ust. § 39 tr. zákoníku a zohlednil rovněž ust. § 38 odst. 1 tr. zákoníku, dle kterého je nutno ukládat trestní sankci s přihlédnutím nejen k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, ale i k poměrům pachatele. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, což mu výrazným způsobem polehčuje. Obecné přítěžující okolnosti u něj shledány nebyly. Obžalovaný xxx se dopustil přečinu, k jehož spáchání došlo 9. 9. 2016, tedy více než před 2 a půl lety. Trestní zákoník na něj stanoví sankci odnětí svobody na 6 měsíců až 3 léta. Předchozím rozsudkem okresní soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody při spodní hranici této trestní sazby a to s podmíněným odkladem na nejkratší možnou dobu 1 roku (v případě nabytí právní moci výroku o tomto trestu, by již tato zkušební doba prakticky uplynula). Uložení druhu a výměry trestu v té době ovlivnila zejména absence doznání obžalovaného, jakož i absence náhrady způsobené škody. Je zřejmé, že při ukládání tohoto trestu zde byly dány odlišné skutečnosti, rozhodné pro ukládání trestu. Vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu životu obžalovaného, zvažoval okresní soud při nových úvahách o trestu také možnost upuštění od potrestání, které je konkrétním projevem zásady humanity a pomocné úlohy trestní represe. Podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku od potrestání pachatele, který spáchal přečin, jeho spáchání lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě, lze upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu životu pachatele lze důvodně očekávat, že již projednání věci postačí k jeho nápravě i k ochraně společnosti. Impulsem pro tyto úvahy nebyl pouze návrh obhajoby v závěrečné řeči, ale také časový odstup od spáchání projednávané trestné činnosti, nejen aktuální vztahy a vazby mezi obžalovaným a poškozenou (stále jde o rodiče společných dětí, přičemž nejméně se synem je obžalovaný nadále v pravidelném kontaktu), ale i současný vnitřní postoj obžalovaného k projednávanému činu, kdy projevil snahu o náhradu škody způsobené vlastním jednáním. Trestní stíhání obžalovaného bylo zahájeno již 24. 10. 2017. Obžaloba byla na něj podána dne 14. 3. 2018. Od té doby proběhlo několik hlavních líčení, kterých se obžalovaný pravidelně osobně účastnil. Právě uhrazení výše zmíněných škod může vést k závěru, že tato jednání soudu na obžalovaného dostatečně výchovně působila, pokud změnil svůj původní zásadně odmítavý postoj k vytýkané trestné činnosti a projevil snahu alespoň finančně napravit následky svého jednání. Možno učinit závěr, že bylo dosaženo nápravy obžalovaného a ochrany společnosti již tím, že věc xxx byla projednána před soudem a výrokem o vině bylo vyjádřeno negativní zhodnocení jeho činu. Uložení trestu jeho osobě se tak jeví již zbytečné, zejména pokud by zkušební doba původně uloženého trestu odnětí svobody již uplynula, aniž by se v jejím průběhu

obžalovaný dopustil jiné trestné činnosti. Z výše popsaných důvodů se okresní soud rozhodl využít institutu upuštění od potrestání ve smyslu ust. § 46 odst. 1 tr. zákoníku.

14. Nárok na náhradu škody způsobené trestným činem řádně a včas uplatnili poškozená xxx částkou 13 234 Kč a Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR částkou 4 672 Kč. Poněvadž poškozená xxx uplatnila náhradu nemajetkové újmy na zdraví, vyčíslenou včetně diagnózy lehký otřes mozku, a tato diagnóza byla ze skutkové věty vypuštěna, byl již v původním rozhodnutí soudu její nárok krácen na částku 7 940 Kč. Obžalovaný doložil, že obě částky 7 940 Kč a 4 672 Kč poškozeným subjektům zaslal. To byl důvod, pro který soud jinak oprávněné a řádně doložené nároky poškozeným v tomto adhézním řízení nepřiznal, a jak Všeobecnou zdravotní pojišťovnu ČR, tak xxx ve smyslu ust. § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudek předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Nový Jičín 29. května 2019

JUDr. Jiří Hanzelka, v. r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 9. 2019 a je vykonatelné. Doložku právní moci připojila Andrea Poláchová dne 6. 11. 2019.

USNESENÍ

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl dne 3. července 2019 samosoudcem v trestní věci

obžalovaného: **xxx**, narozený xxx v xxx, příslušník VÚ 8129 Libavá, trvale xxx,

pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Vrbová.

Podle § 131 odst. 1 trestního řádu se opravuje ve vyhotovení rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 29. května 2019 č. j. 3 T 31/2018-275 jeho záhlaví v datu vydání z původního znění:

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 5. 2018 samosoudcem JUDr. Jiřím Hanzelkou,

na správné znění:

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 5. 2019 samosoudcem JUDr. Jiřím Hanzelkou,

Odůvodnění:

Obžalovaný xxx byl uznán vinným přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku rozsudkem ze dne 29. 5. 2019 č. j. 3 T 31/2018-275. Ve vyhotovení tohoto rozsudku došlo k zřejmé nesprávnosti, když bylo nesprávně v záhlaví rozsudku uvedeno, že bylo Okresním soudem samosoudcem rozhodnuto dne 29. 5. 2018, ačkoliv správně mělo být v souladu se skutečným stavem uvedeno, že k rozhodnutí došlo dne 29. 5. 2019, což je zřejmé nejen z data konání hlavního líčení, v němž byl rozsudek vynesen dle protokolu o hlavním líčení, ale i z data uvedeného na konci předmětného písemného vyhotovení rozsudku.

Podle § 131 odst. 1 trestního řádu předseda senátu může zvláštním usnesením kdykoliv opravit písařské chyby a jiné zřejmé nesprávnosti, k nimž došlo ve vyhotovení rozsudku a jeho opisech tak, aby vyhotovení bylo v naprosté shodě s obsahem rozsudku, jak byl vyhlášen. Opravu může nařídít i soud vyššího stupně.

Jelikož při vyhotovení rozsudku došlo k zřejmé nesprávnosti v datu vydání předmětného rozsudku, bylo podle § 131 odst. 1 trestního řádu vydáno opravné usnesení tak, aby vyhotovení rozsudku bylo v souladu s tím, jak a zejména kdy byl vyhlášen.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě do 3 dnů od jeho oznámení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu. Stížnost má odkladný účinek.

Nový Jičín 3. července 2019

JUDr. Jiří Hanzelka, v. r.
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16. 7. 2019 a je vykonatelné. Doložku právní moci připojila Andrea Poláchová dne 6. 11. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Vrbová.